

Békeharang.

1890. hatvabf A PÜSPÖKI METODISTA EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

X. évfolyam.

Budapest, 1919 február hó 15.

4. szám.

Az Isten ismeri a ti szíveteket.

5 Pet. 1, 16.

Jézus azt mondja, hogy Isten ismeri a szíveteket. Gondolkodtunk-e már rajta, hogy ugyan mit lát a mindentudó szívetekben? E felett elmélkedni annál is szükségesebb, mert csak így jutunk el igazán az önismeretre. Enélkül pedig soha sem fogjuk megtenni ama lépéseket, melyek szükségese-
sek üdvösségünk kimunkálására.

Aki önmagát vizsgálja, aki számon tartja cselekedeteit és szándékait, tisztában van vele, hogy mi önmagunkban bűnös lények vagyunk születésünktől kezdve. Mióta az ember a jó és rossz közül a rosszat választotta, elvesztettük az irányt, melyben haladva nyugalma volt az emberi szívnek. A sötétségben haladva pedig állandóan bizonytalanságban kell élnünk és a bűn útján még a legjobb viszonyok között is üresnek és hidegnek érezzük szívünket és eltévesztettnek életünket.

Az emberi szív ürességének érzetében állandóan széjjel néz valami után, ami az őr betölthetné. Miután azonban a sötétségben csak tapogatózunk, az igazságot nem ismeri fel soha. Jól tudjuk tapasztalatból, mennyi keserű csalódáson estünk át. A ballépéseinket szánjuk-bánjuk, de minden újabb alkalommal ugyanabba a tévedésbe esünk vissza újra.

Mind örömhír gyanánt szolgál Jézusnak mondása, hogy az Isten ismeri a mi szíveinket. Nem kell a sok tévelygés után kétségbe esnünk. Isten jól ismeri helyzetünket és a legelső alkalmas pillanatban fel-emel bennünket a posványból és megmutatja a biztos utat, melyen haladva célunkhoz eljutunk és amelyen haladva állandóan megtarthatjuk lelki egyensúlyunkat és benső összhangunkat.

Ha Jézussal megtaláltuk összeköttetésünket naponta új örömben lesz részünk. Nem kell félnünk, hogy régi gyengeségeinkbe vissza esünk, mert ő maga veszi kezébe boldogulásunk ügyét. A megtisztulás útján nincs soha megállás. „Mindig előre“, ez a jelszavunk.

Kell, hogy Isten szavát tartsuk szem előtt. „Szentek legyetek, mert én szent va-

gyok.“ Ha Isten annyira szeretett minket hogy Jézust elküldötte érettünk, kell hogy mi is átérezzük magas hivatásunkat és iparkodjunk teljesen Jézus képére átfőrmálodni. A még hozzánk tapadó gyengeségeink zavarba ne hozzanak bennünket. Isten ismer minket, ez elegendő-biztosíték rá, hogy minden nap meg is fogja adni azt, amire szükségünk lesz. Erőt a küzdelemre, békességet a nyugtalanságban, biztosságot a világ for-
gatagában. Ő reá tekints hát te is k. olvasól Csak ő, aki ismer, adhat mindenkor vigaszt, erőt és oltalmat. J. J.

Kik azok, akik nincsenek megtérve?

Azok az emberek, akiknek állapota minden kétséget kizár és akik homlokukon hordják a bélyeget, a következők:

A vallás csúfolói, akik a hívők szent életét kicsúfolják, Jézus szolgáit és tanuit gúny tárgyává teszik, e szent tisztiséget gyalázzák és a hívők gyengeségeit és ballépéseit mulatság tárgyává teszik. Hallgassátok meg ti gyalázkodók, a borzasztó ítéletet az örök bíró ajkáról: „Az istentelenek része leszen az örök szenvedés.“

Az élvezet és társaság hajhászói. Isten kijelentette, hogy mindezeket megrontja és hogy sohasem fognak eljutni a nyugalom hegyéhez. „Mert a világ elmulik az ő kéjével; de aki az Istennek akaratát cselekszi meg marad örökké.“

A hazug. Isten, aki sohasem hazudik és aki előtt minden igaztalanság utálatos, kijelentette nekik, hogy nem az ő országába valók, hanem az ő részük leszen a hazugság atyjával az ördöggel, akinek gyermekei, a tó, tüzzel és kénkövel. (Ján. 8, 44; Jel. 21, 8.)

A káromkodók és esküdözök. Azok vége, akik Isten nevét hiába veszik és hamisan esküsznek, hacsak gyorsan és alaposan meg nem térnek, gyors romlás és biztos kárhozat. Mily szomorú, hogy a gonosz ember nem akar megtérni és így rettenetes sors vár reá!

A részegesek, vagyis nemesak azok, akik az eszüket isszák el, hanem azok is, akik az erős italokat kedvelik. Az Úr azt mondja, hogy jaj azoknak és hogy nincs részük az Isten országában. (Es. 5, 11. 12. 22.)

A tolvajok, rablók és elnyomók, akik a szegényeket gyalázzák meg és testvéreiket megcsalják, ha alkalmuk van rá. Tudják meg ezek, hogy Isten megbószul minden gonosz cselekedetet. Halljátok meg ti tolvaj és tékozló cselédek; halljátok meg ti csatoló kereskedők, halljátok meg mindnyájan akik tolvajlással és csalással foglalkoztok! Isten ítéletet fog mondani felettetek, amitől fületek zúgni fog. Igazságtalanságtoknak kínseit, harag kínseivé fogja átváltoztatni. (Jak. 5, 28.)

Oh bűnös ember, gondolt meg, hogy nem-e tartozol ezen osztályok egyikébe! Mert ha így volna, úgy telve vagy keserű epével és igazságtalansággal. Oh ember, lelkiismereted nincs-e tudatában csalárdságaidnak és hamis cselekedeteidnek? Itt csak egy út van a menekülés felé és pedig Jézus, aki az örök haláltól megtarthat. Ő meg tudja és meg is akarja menteni a legelvetemültebb bűnösöket is, ha ők útjukat megbányják és bűnbánatban hozzáfordulnak kegyelemért. Ezért jöjj azonnal és ne késlekedjél.

A. J.

Az első áldozat. *1. Móz. 4, 1.*

Mikor az első emberpár, a jó és rossz ösmeretének fájáról evén, megösmerte a rosszat, büntudattól terhelt lelkiismerete arra kényszerítette, hogy szégyelje magát. Falevéllel agatva magát körül. Ez a szégyenérzet az istentől jött, egyrészt azért, hogy az embert a bűn lejtőjén feltartsa, de másrészt azért, hogy bűnösségét folyton szeme elé tárja s eszébe juttassa, hogy Isten előtt nem jelenhet meg többé úgy, mint eddig; hogy meztelensége Isten előtt utálatos. Vajjon az ember külső meztelensége volt-e Isten előtt utálatos? Nem! Ez csak jelkép; a külső szégyen a belső szégyenre kell, hogy mutasson szazembert arra tanítsa: meztelen lelked az Örökkévaló szemében utálatos! Hány ember van, fájdalom, aki külsőleg igen szégyenlős, de gondolataiban elkövetett bűneiért nem pirul!

Az isten különös nyomatékkal hagyta helybe az ember szégyenlősségét. Mikor a paradicsomból kiűzte őket, ő maga csinált állatbőrből köntényt számukra. Ehhez állatnak kellett meghalnia. Annak az állatnak a halála, mely bőrrel az ember szégyenét fedezte el, volt az első halál a teremtésben.

Eddig ugyanis mint ezután is úgy állatok, mint emberek növénytől táplálkoztak. Vajjon csak tartósságáért cserélte volna fel Isten az ember levélköntényét? Vagy a hideg ellen akarta volna csak óvni őket, mely a paradicsomon kívül rájuk várt? Az az Isten, ki nem látta szívesen teremtménye halálát s ki ekkor még eledélül sem adta az állatot az embernek, tudott volna mindenről másként gondoskodni. Az isten mást is akart.

Nemsokára látjuk, hogy Kain és Ábel áldozatot visznek s a szelíd Ábel állatot ölle, noha ekkor még az állat nem képezte az ember eledelét. Ki tanította őket erre? Isten, ki a paradicsomban állatot ölt le, hogy az ember szégyenét elfedezze. Micsoda lecke volt ez! Egy teremtménynek halála szükségesség ahhoz, hogy az ember szégyene elfedeztessék. Kain nem értette meg Isten tanítását. Mikor áldozott, büszkén vitte Istenhez saját fáradozása gyümölcseit. Ábel az állat vérét ontja s így fedezte bűnös lelkét Isten szeme előtt, az isten pedig bizonysgot tett amellet, hogy a bűnös Ábel isteni szemében igazságos. Téged nem tanítottak arra, hogy áldozatot ölj; de tanultad-e, hogy Istennek fia megöletett érted, hogy Isten szemében bűnt elfedező áldozat legyen? Hittel vedd rá bűnödöt s Isten szemében igazságos leszel!

Cs. L.

Szerkesztői rovat.

A folytatólagos istentiszteleteinket a legtöbb állomásunkon már megtartottuk és mondhatjuk, hogy szép sikerük volt. Mindenütt szép számmal gyűltek össze a hallgatók. Az üdvözítő Jézus tanításai mindig megtartják érdekességüket és az igazságot szomjazó lelkek nem csalódnak bennük soha. Aki Jézus gondolataival foglalkozik és azokat szívébe fogadja, az felemelkedik a bűnös nyomorult világból és megerősödik a gonoszal való küzdelemre.

Az utóbbi hetekben több helyen kiosztottuk az Úr szent vacsoráját, nevezetesen Verbászon, Kiskören és Szeghegyen és a többi állomásokat is sorra meglátogatjuk a célból. Örömmel tapasztaljuk, hogy a háború sok viszontagságai között gyülekezeteink nem gyengültek, sőt számos testvérünk megtanulta fokozottabb mértékben becsülni a Krisztus evangéliumából származó áldásokat.

Szeghegyen f. h. 2-án tartottuk meg az első esküvőt. Ifj. Burger Fülöp és Karbiener Erzsébet fogadtak egymásnak az Úr színe előtt örök hűséget. Ez tünepélyes al-

kalomra megtelt a kápolna hallgatósággal és sokan a szeghegyiek közül, akik még eddig soha nem voltak kápolnámban, ezt az alkalmat felhasználták arra, hogy a metodista hívőket közelebből megismerjék. Reméltük, hogy ezek közül sokan fogják ama boldogságot keresni, amelyet Jézus ad azoknak, akik őt követik. Az ifjú párnak pedig kívánjuk, hogy tapasztalják naponta az Úr közelségét és boldogságuk, ha lehetséges, naponta öregbedjék és élő példái legyenek mindig a Jézus szeretetének.

Mit kell a kereskedőnek tudni az alkoholkérdésről.

Tudnia kell:

1. hogy semmilyen alkohol tartalmú italnak, akár sör, bor vagy pálinka volna is, nincs említésre méltó táp vagy erősítő értéke;
2. hogy az alkohol, mely valamennyi szeszes italban meg van mérve és a sejteket és szöveteket testünkben elroncsolja, munkájukat károsan befolyásolja és a mennyiségnek megfelelő arányban az egészségünket lerontja;
3. hogy az alkohollal való visszaélés súlyos heveny és idült bajt idéz elő, nevezetesen a szívet, a veséket, a májat és a gyomrot teszi beteggő. Mennyi kereskedőt, különösen utazókat tett már szellemileg testileg és fizetileg tönkre az alkohol!
4. hogy nevezetesen a pusztító járványoknak mint a tífóvésznek és szifilisznek egyik legfőbb előmozdítója!
5. hogy az annyira elterjedt alkoholfogyasztás a szervezetet elsatnyítja és ezáltal veszélyeztetni népünk erejét;
6. hogy ez a visszaélés a gyümölcsből, gabonából és burgonyából óriási mennyiségeket von el a népélelmezéstől és így rettenetes pazarlást jelent gazdasági szempontból;
7. hogy az alkohollal való visszaélés a kereskedelem és ipar teljesítő képességét úgy a belföldön mint a világpiacon nagy mértékben lerontja, annál is inkább mert más országok nevezetesen Anglia és Amerika az alkohol elleni küzdelemben messze előttünk haladnak;
8. hogy a rendszeres alkoholélvezet hatalmas meggátol minden fizetileg előrehaladást és gazdasági fellendülést;
9. hogy egy erőteljes küzdelem az alkoholizmus ellen maga után vonná a nemzet

kultur, egészségi és gazdasági előhaladását; és így

10. az egész kereskedővilág erőteljes közreműködése kívánatos a legkülönbözőbb nézőpontokról tekintve az alkohol elleni küzdelemben. Qu.

Isteni büntetés. Gal 6, 7.

Egy Új-Angliai gyülekezet megválasztott lelkészétől csaknem egyhangúan egy jelöltet, aki az evangéliumot Krisztusról híven hirdette. Csak néhányan voltak ellene a választásnak, mert a Krisztusról való prédikáció megbotránkoztatta őket. Különösen egy férfiú harcolt erőteljesen ellene, aki ahol csak tudta csufolódott és gyalázkodott azok ellen, akik a legnagyobb tisztsgüknek tartották a krisztusi evangélium hirdetését. Így néhány héttel az új lelkész bevonulása előtt ekként beszélt haragjában: „Szeretnék meghalni, még mielőtt ez a lelkész idejőnne.” — Ama vasárnap reggel, amikor a jelölt avatása volt, az a nagy ellensége Krisztusnak még teljesen egészségesen végezte el dolgait. De hirtelen elvesztette beszélő tehetségét és teljesen érzéketlenné vált. Ebben a szánalomra méltó állapotban szinylődött egész szerdán reggelig, amikor is az ifjú lelkész hivatalát átvette. Két órával az ünnepi istentisztelet kezdete előtt meghalt. Az orvosok minden fáradozása eredménytelen maradt. —

Ugyan ilyen tapasztalt a kegyes jeruzsálemi püspök Narcisszus, a harmadik században, aki ellen három hamis tanú gyalázatosat mondott. Hogy kijelentésüket hihetőbbé tegyék mindegyik súlyos fogadást mondott. Az első így esküdözött: Ha nem igaz kijelentése, tűz eméssze meg testét; a második: Ha nem mond igazat, borzasztó nyavalya kinezza halálra; a harmadik: Ha nem igaz az ő tanúsága, vakuljon meg mind a két szemén. — Amint kívánták, akként történt is. Az első saját házában égett el, amelyet tűz perzselt fel: a második súlyos betegségbe esett, amely elemészette testét tetőtől talpig. A harmadik mikor meghalotta, hogy két társa mily sorsra jutott, megbánta beszédét és sírni kezdett. Addig sírt pedig, amíg mindkét szeme ki nem folyt és teljesen meg nem vakult.

Igazságok.

- A soká nem örök, de az örök soká.
- Aki nem akarja felebarátjának mon-

dani: „Testvérem,“ annak nincs joga feltüntetni és így szólni: „Mi Atyánk.“

— Ahol egy egész világ férfiai nem tudtak elérni semmit, ott sokszor egy asszony jósága győzött.

— Vannak emberek kiknek ellenségesége elengedhetetlen az előre haladáshoz.

— Vannak emberek, akik keresztények akárnak lenni, és mégis elvárják egy fiútól, hogy egy férfiú munkáját végezze.

— Ahol nincs hálaérzet, nincs ott szégyenérzet sem.

— Élj a jelennek és a jövőt műveljed.

— Az ülés a férfit, a szaladgálás az asszonyt teszi rosszá.

— „Kötelesség“ és „ma“ a miénk; „eredmények“ és „jövő“ Isten kezében vannak.

Krisztus szerelme szorongat minket.

Kor. II., 5, 14.

Gyülekezeteink s vallásos köreink minden egyes tagja kell, hogy el legyen tőkélve lelkek megmentésére. Bár mindegyikünk mondhatná: „Ha meg nem menttetnek, nem az én hibám. Imádkoztam értük, megkíséréltem hozzájuk közeledni, vallást tettem előttük az Úrról és továbbra is azon fogok igyekezni, hogy körül vegyem őket szeretetemmel és imáimmal.“ A lelkekhez való szeretet kell, hogy kedvteléstünké váljon. Az ösellenség mindent megkettőz és megtesz, amit csak megtehet, hogy bennünket s másokat megrontson. Hogyha nem sikerül nekünk Krisztus számára megnyerni azokat, mi marad hátra akkor még? Ha kell, változtassuk meg módszereinket, de mindennek előtt tápláljuk hitünket s szeretetünket Isten szívének forrásainál. Támadjuk meg ~~erő~~ erősségeit, még azokat is, amelyek megvívhatatlanoknak látszanak. Ha kívülről nem tudjuk meghódítani, kíséreljük meg befelé. Valamilyen módon kell, hogy szorgalmaskodjunk Krisztus zászlajának kibontásán.

(C. H. Spurgeon.)

D.

Az Ő magva megmarad.

Ján. I. 3, 9.

„Valaki Istentől született, bűnt nem cselekszik, mert annak magva marad abban, ingyen sem vétkezhetik, mivelhogy Istentől született.“

Mikor a hívő szívében valami kívánság

jelentkezik, akkor az isteni ige magva nyomban erőteljes tiltakozással él a bennünk lakozó Szentlélek ereje által a bűnre való csábítás ellen és megakadályoz abban, hogy a bűnnek engedjünk. Ez éppen ellenkezője annak, amit Jakab ezen szavakkal fejez ki: „Annakutánna a kívánság, minekutánna fogadott, szüli a bűnt“ (Jak. I, 15). Ilyenképpen a gyuladás, mely kitörhetett volna, fel van tartóztatva és a szikra megfúlva, amíg Jézusban maradunk és közösségben vagyunk vele.

„Tudjuk, hogy valaki Istentől született, nem vétkezik: hanem *hog*y aki Istentől született, megtartja magát, és ama Gonosz nem illeti azt.“

(F. Godet.)

D.

A legszebb ékszerek.

Egy gazdag hölgy egyszer nagyon megbetegedett. Hogy némi szórakozása legyen, a szobaleányának naponta a beteg ágyához kellett vinnie annak kincseit. És ebben lelte gyönyörűségét. Azt hitte, hogy ily ékszerek nélkül élni nem is lehet. Természetesen Jézust még nem ismerte. Ezért különös volt előtte, hogy a szobaleány, akinek bizonyára nem voltak ékszerei, mégis mindig jókedvű és vig volt. Így egyszer megkérdezte a hölgy a leányt, hogy miért oly jókedvű mindig, hogy talán neki is vannak ily ékszerei, mint amilyeneket naponta az ágyához hoz! A leány pedig egy igazi tanítványa volt Jézusnak. Így felelt: „Oh, igen, még ezeknél sokkal szebb és drágább ékszerem van.“ Erre a hölgy igen kíváncsi lett és szerette volna az ékszert látni. Megkérte hát a leányt, hogy hozza ékszerét az ágyához. A leány elment és elhozta bibliáját és így szólt: „Ez az én ékszerem.“ A hölgy csodálkozott, mégis felszólította a leányt hogy olvasson fel neki valamit a bibliából. A leány megcselekedte és ime a hölgy megtért. A leány volt Isten kezében az eszköz.

A. G.

Békeharang

— Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. —

— Előfizetési díj egész évre 2 korona. Porto külön. —

— Tíz példányt portomentesen küldünk. —

— Megrendelések és pénzküldemények a következő címre intézendők:

Keresztyén Könyvesház, Budapest

— VI. Felsőerdősor 5. —

A szerkesztésért felelős:

Jakob János Szenttamás, Bácsmegeye.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház“ k. f. Szöv.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában, Ujverbáson.